

ham forelagte Lovforslag, og jeg vil i Dag paa mine egne og paa mit Partis Vegne straks sige, at vi ogsaa her i Tinget ønsker at støtte den højtærede Minister, for at disse Lovforslag kan blive gennemført saa hurtigt som muligt.

Fra vor Side har det altid været hævdet, at ved Gennemførelsen af Love, der griber ind i Kirkens ydre eller indre Forhold, burde Kirkens Røst høres. Det er ogsaa i Regelen sket, men vi har endnu i Erindringen, hvorledes denne Røst i det radikale Regimentes Tid blev overhørt, og derfor var vi en lille Smule bange for, at dette vort Krav skulde blive tilsidesat. Jeg er overbevist om, at vi har det store Tal af den danske Befolkning bag os, naar vi hævder dette Krav, hvilket ogsaa de senere Dage har vist. Da vi oplevede den for det danske Folk saa glædelige Begivenhed, at Danmarks Riges Grænser blev flyttet ad Sønden til, hvad der gennem de mange og særlig for Sønderjyderne saa trange Aar Søndag efter Søndag er bedt om i de mange Kirker Nord for Kongeaaen, hvilket jeg personlig tror paa som en medvirkende Aarsag til dette glædelige Resultat, rejste der sig fra Sønderjyderne et Krav, som vi alle hilste med Glæde, nemlig Kravet om saa vidt muligt i alle Forhold at faa slettet Grænsen ved Kongeaaen. Den højtærede Kirkeminister var lydhør overfor Kravet om at faa de kirkelige Forhold Nord og Syd for den gamle Grænse bragt i Overensstemmelse med hinanden, men han forstod, at man først maatte høre Kirken, og paa hans Foranledning forelagdes der da for Rigsdagen et Forslag om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg. Forslaget blev vedtaget, og det kirkelige Udvalg blev nedsat for at fremkomme med Forslag vedrørende disse Forhold. Jeg ønsker her at sige, at dette kirkelige Udvalg blev valgt af Repræsentanter for samtlige Menighedsraad i Landet Nord for Kongeaaen og for de tilsvarende Repræsentationer nede i Sønderjylland. Men dette Valg blev ikke foretaget, før der havde været afholdt nyt Valg til Menighedsraadene. Derfor kan jeg ogsaa fuldt ud slutte mig til den højtærede Kirkeministers Udtalelse i Gaar om, at de Opgaver, som det kirkelige Udvalg fik, ikke var Opgaver, der kom bag paa Folket. De Lovforslag, som her foreligger, er heller ikke kommet bag paa Folket eller bag paa Rigsdagens Medlemmer, thi de Tanker, som er nedlagt i disse Lovforslag, var godkendt af det kirkelige Udvalg. Og som den højtærede Kirkeminister oplyste i Gaar, var det kirkelige Udvalgs Program offentliggjort, ligesom dets Møder, og hvad det i det hele

taget har foretaget sig, yderligere Stykke for Stykke er blevet offentliggjort.

Angaaende Bispevalget er der fra mange Sider rejst Indvendinger. Jeg ønsker her at sige, at jeg ved, at den højtærede Minister ogsaa paa et tidligere Tidspunkt har udtalt, at han ønskede at fremsætte et Lovforslag angaaende Bispevalg. Den højtærede Kirkeminister har her i Tinget og i det høje Folketing udtalt sig anerkendende om det kirkelige Udvalgs Arbejde og har ogsaa ved Udarbejdelsen af de her foreliggende Lovforslag taget Hensyn til de Forslag, der er fremkommet fra den Side. Det, synes jeg, er rigtigt, idet jeg nemlig betragtede det kirkelige Udvalg som en Repræsentation for Kirkefolket her i Landet. De Lovforslag, som nu er til Behandling her i Tinget, er jo ændret en Del, siden den højtærede Minister fremsatte dem i Folketinget. En Del af disse Ændringer kan vi fra vor Side ikke anerkende som Forbedringer, men enkelte maa vi dog betragte som virkelige Forbedringer; disse Ændringer skal jeg komme nærmere ind paa, naar jeg omtaler de enkelte Lovforslag. Naar Folketingsflertallet i sin Betænkning, — jeg tænker her paa de 6 Lovforslag — har udtalt, hvilket ogsaa blev fremhævet i Gaar af det ærede Medlem, som talte for Socialdemokratiet, at der i Folketingsudvalget var fremmødt flere Deputationer, og at der forelaa flere Resolutioner fra Møder og Foreninger, som protesterede mod disse Lovforslag, vil jeg straks sige, at jeg personlig ikke altid tillægger saadanne Udtalelser saa megen Vægt; og jeg er overbevist om, at hvis man fra anden Side vilde have søgt at afholde Møder og fremkomme med Resolutioner og Deputationer, kunde man have faaet baade større Møder og flere Deputationer og flere Resolutioner, som gik ud paa, at disse Lovforslag vandt Genklang i Befolkningen, og at man gerne vilde støtte dem. Det forekommer mig ogsaa lidt mærkeligt, naar jeg af Betænkningen ser, at et af de kendte Navne, der er opført der, endda som Ordfører for en Deputation, der har haft Foretræde hos Udvalget, er en Mand, som har valgt at træde ud af Folkekirken og staa som Frimenighedspræst; alligevel skal han være Ordfører for dem, der protesterer imod den Ordning, som Folkekirkenes Medlemmer ønsker at faa.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale de enkelte Lovforslag, og jeg vil da gerne først omtale Lovforslaget om Menighedsraad. Paa dette Omraade bliver Forholdet jo i det væsentlige, som det nu er. Der er kun sket en Forandring ved Bestemmelsen